

Bekleding.

In Suriname bespannen we het geraamte met gekleurd papier, maar ik gebruik nu spinnaker, dat ik met tweekomponentenlijm aan elkaar en aan het geraamte plak. Sommige soorten spinnaker lijmen moeilijk, maar bij de meeste soorten lukt het goed. Figuren ontstaan door eerst dun garen als "richtlijn" over de kleurgrenzen te spannen en vervolgens kleur voor kleur op maat te knippen en om de stokken en de omtrekdraad te plakken met 1 cm overslag. Kleurgrenzen plakken we met 0,5 cm overslag over elkaar (bij papier is het maar enkele mm). De richtlijnen blijven er los onder, want we drukken de lijm aan vanaf de rugkant.

Staart.

Die is 7 à 8 m lang en bij deze vlieger onmisbaar voor de stabiliteit en ook voor het eigenlijke vliegergevecht. In Suriname is de staart ook het kostbaarste onderdeel. Hij wordt gemaakt van lange repen gescheurd beddelaken, \pm 4 cm breed en geleidelijk uitlopend tot \pm 1 cm.

Franje.

Als versiering, maar ook als stabilisator dient aan weerszijden aangebrachte franje, oorspronkelijk van papier, bij mij van spinnaker. Snijden met de soldeerbout voor grotere duurzaamheid.

Toom.

De draden voor toom- en staartbevestiging zijn in de tekening aangegeven.

Lijn.

Als vliegerlijn gebruik ik uitsluitend sterk katoenen garen (leerhandel) want de vliegeraar moet de vlieger besturen als een ruiter zijn paard. De vlieger moet op de geringste beweging van de hand reageren en daarom mag er helemaal geen rek in de lijn zitten.

De vlieger zingt.

Tegen de spandraad van de neusboog plakken we een reepje zijdevloei. De breedte van het reepje is \pm 3 cm en met een middenvouw in de lengte plakken we het om de gelijkde draad. De vlieger heeft nu stembanden waarmee hij hoger en lager zingt naarmate hij sneller of langzamer de lucht doorklieft.